

Совѣсть-та е първый, найдобрый и найпостоан-
ный учитель на секиго человѣка. Та и оногова, най-
просты-атѣ незналица вразумлана и упѫтува, какъ
требува да прави. — За ради това никой нека са
неизвинава за учинените си грѣхове нити предъ
свѣтѣ-атѣ нити предъ себѣ, а по много предъ всесил-
ны-атѣ Бога, като чи е това зато сагрѣшилъ, що
не е знаалъ, що е право, а що е неправо.

Совѣсть-тѣ учи секиго человѣка. Та неможе да
сѧ подплати. Нейны-атѣ е съдъ секій пътъ праведенъ.
И до гдѣ человѣкъ тоа нейни сватый гласъ слуша,
нека знає, чи никакъ неще отъ невѣжество да по-
грѣши, и ще да бѫде въ сърдце-то си много спокоеицъ
и задоколѣнъ. — Человѣче, повинувай сѧ на науки-
те на томъ вѣтрешнѣй учитель, па макаръ и колко
да та твоа-та чувственность на странъ мами и
отвергла : Слушай добро, що ще та да ти рече, като
паднешъ въ сумненіе, да ли е това или онова Право;
или кога двоумиша, щашъ ли да идешъ тамо, гдѣ
та желанїя-та и наклоности-те твои съ сичкъ силъ
теглатъ; или кога сѧ поведешъ за корысть, комъ-то
е неправедна, и комъ-то е саюженъ съ щетѣ-тѣ на
ближній-атѣ ти; или кога научиша добро дѣло да
направиша, но отвергла та корыстолюбіе-то и своєлю-
біе-то отъ това, кое то сѧ бои отъ жертва-та за ко-
иж-то то неще да знає.

Ты, може да мыслишъ потайно, какъ щашъ да
си отвѣрнешъ некому, кому то неси за добро-то твѣр-
де ревностенъ : а совѣсть-тѣ ти казува : Не ! не дѣй
да си отвѣрнешъ. Бѫди великодушенъ и покажи му,
чи си подобнъ отъ него. Съ това щашъ да го по-
срамишъ. — Може да тѣло-то ти непристойны жела-